

O ŠTĚSTÍ

Uvažování o štěstí vede k úvahám o smyslu člověka, o jeho božském původu, o jeho božském bytí. Toužíme po štěstí, po klidném, hlubokém a trvalém radostném pocitu, který je v dokonalé boží plnosti sám v sobě zcela dostačující. Není člověk božím obrazem též v odlescích šťastnosti Boha? Možná, že když Bůh vnímá duševno člověka, jakoby se matně viděl v zamženém zrcadle a uvažujíc o smyslu své vlastní existence, přiklání se k myšlence, že štěstí je smyslem člověka i jeho samotného.